

resultaterne heraf. Herudover ønsker forespørgerne at orientere sig om forhandlingslinjen i arbejdet.

Først om pesticiderne. Pesticidrester i fødevarer burde der efter vores opfattelse slet ikke være. Men sådan ser verden jo desværre ikke ud, og da slet ikke den internationale verden, som til dels er sat på dagsordenen her. Agrokemien har for længst holdt sit indtog på verdensmarkedet, hvor den mange steder bliver modtaget med begejstring og taget i brug antagelig uden de store hensyn til grundvandsressourcer, natur, miljø eller pesticidrester i grønsager.

Jeg kan huske fra Miljøudvalgets tur forrige sommer til Malaysia endeløse rækker af sprøjtede palmeplantager, der havde afløst den fældede regnskov. Det var en del af fremskridtet derude, og jeg er overbevist om, at der vil gå mange år, før man når det samme debatniveau, som er aktuelt i et demokratisk land som Danmark, hvor en del af debatten jo lige i øjeblikket er jordbrug og giftfri grønsager. Når jeg nævner eksemplet, er det jo for at understrege de vanskeligheder, der antagelig er for oplyste demokratier som det danske, ved at deltage i komitéarbejderne og i WTO-samarbejdet. Det er antagelig ikke nogen let sag i disse internationale fora at være talsmænd for den rene økologi, hvilket jo altså heller ikke er tilfældet.

Det danske mål er at påvirke, og det danske mål for Codex i pesticidsammenhæng er derfor først og fremmest at fastlægge bestemmelser om grænseværdier og kontrollen med, at de bliver overholdt, samtidig med at vi holder os målet for øje. Dernæst skal vi indarbejde nye og mere effektive metoder til på et globalt plan at få kontrol med restindholdet af pesticider i levnedsmidler.

I Det Radikale Venstre er vi enige i den forhandlingslinje, der lægger op til Codex-regler, der til fulde lever op til forsigtighedsprincippet, således at forbrugerbeskyttelsen til enhver tid er i centrum. Vi er også tilfredse med, at de danske forhandlere til det kommende møde i Codex-komiteen ikke vil tilslutte sig nogen resultater, hvor denne forudsætning ikke er opfyldt. Der skal være sikkerhed for forbrugerne.

Omkring Codex-mødet om mærkning i Ottawa senere i april kan vi ligeledes tilslutte os den linje, fødevarerministeren har lagt på de punkter, der drejer sig om økologiregler, allergimærkning, mærkning af genmodificerede fødevarer og sundhedslovprisninger.

I Det Radikale Venstre ser vi alle disse internationale forhandlinger og standardiseringsvedtagelser som en del af en meget lang proces, hvor endemålet må være rene og giftfrie fødevarer som led i verdenshandelen. Hvordan og hvornår dette mål bliver opfyldt, kan vi ikke sige noget om, men vi kan som et lille demokratisk land med fri debat, en veloplyst befolkning og en kritisk forbrugerskare levere vores stemmer for det, vi mener er fremskridtet og fremtiden.

Vi skal bruge disse Codex-komiteer til at fremme vores mål inden for de rammer, vi lægger her i Folketinget og i EU-sammenhæng. Derfor er det også relevant at medtage mærkning af genmodificerede fødevarer, der for øjeblikket ikke indgår i Codex-arbejdet om mærkning. Man er ikke nået ret langt i det spørgsmål, men her kan vi være med til at påvirke med de resultater, som Kommissionen, Parlamentet og det danske Folketing har været enige om omkring mærkningen i bl.a. novel food-forordningen.

Jeg skal slutte med at sige, at vi naturligvis kan støtte den af SF og regeringen foreslåede dagsorden, som tilsluttes af V og K.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det har aldrig været formålet med arbejdet i Codex Alimentarius at sikre høje globale standarder. I alle væsentlige sager har Codex Alimentarius valgt hensynet til den fri handel over hensynet til miljø. Og folk som Leon Brittan lægger ikke skjul på, at for EU skal arbejdet med de globale standarder sigte på, at det skal være lettere f.eks. for europæisk industri at eksportere sine varer.

Når der somme tider lyder andre toner fra EU, er det mere rettet mod den folkelige opinion end mod forhandlingerne med tredjelande. Kloden skal være så glat som en skøjtebane, så varerne og kapitalen uhindret kan drøne fra den ene ende til den anden uden smålig skelen til miljø og sundhed. Alle ubehagelige ujævnheder og hindringer i form af højere miljøkrav i de enkelte lande skal fjernes.

Findes der noget handelspolitisk organ, der er mere udemokratisk end Codex Alimentarius? Vi har en dansk komité, hvor flertallet består af industrifolk og embedsmænd, der uden om Folketinget tager beslutninger om dansk politik i forhold til den del af miljøstandarderne, der handler om fødevarer, dvs. om folkesundheden. Hvor er lægerne og miljøorganisationerne?